

Budoucnost má v rukou plných trumfů

Student libereckého gymnázia vyniká v olympiádách a překvapuje nevšedním úhlem pohledu.

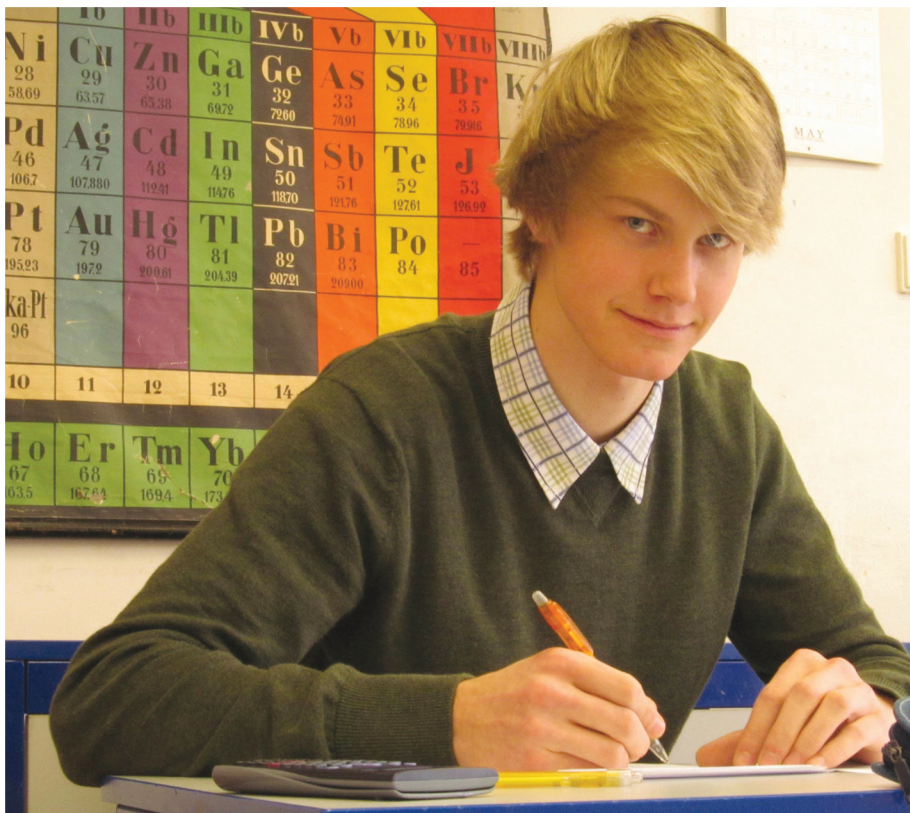
MARTINA PETRÁŠKOVÁ

LIBEREC | Je mu 18 let a už na sebe upozorňuje. Přestože chodí teprve do třetího ročníku Gymnázia a SOŠPg Jeronýmova, ve vědomostních soutěžích poráží i starší studenty. A to nejen v Liberci nebo napříč krajem, ale dokonce i v republice. Jmenuje se Josef Bajzík. To jméno si zapamatujte. Je totiž téměř jisté, že ho v budoucnu ještě uslyšíte.

Do páté třídy doma

Přestože ve škole sklízí úspěchy, až do páté třídy v ní byl jen jednou týdně. Nebo právě proto? „Jako vystudovaná pedagožka jsem se rozhodla využít možnosti a učit své děti na prvním stupni doma,“ vypráví matka studenta Jana Bajzíková. „Osvědčilo se mi to u starší dcery a tak jsem u syna neváhala,“ říká.

Podle ní je na domácí výuce plusem hlavně to, že se děti učí už od mala samostatně pracovat. Umí si informace samy vyhledat, udělat si výpisky, studovat samostatně.

Josef Bajzík má úspěchy v pří olympiádách a vědomostních soutěžích. Na snímku píše test při chemické olympiádě.

FOTO | MARTINA PETRÁŠKOVÁ

A to je výhoda, kterou později na druhém stupni a následně na střední škole využije. „Jako druhé pozitivum vidím to, že děti učící se doma jsou klidnější, vyrovnanější. To nám potvrzovali i vedoucí z různých kroužků. Nejsou prostě labilní,“ vysvětluje Bajzíková.

Její syn ale školou přeci jen nebyl úplně nedotčený. „Jed-

nou týdně jsem tam docházel, takže jsem nebyl úplně mimo kolektiv,“ říká Josef Bajzík. Přechod na druhý stupeň pro něj proto nebyl vůbec náročný. Spolužáky znal a začlenil se bez problémů.

„Občas slyším, že když děti učí rodiče doma, jsou vyčleněné. Tak to ale není, kromě školy jednou týdně jsem

chodil i na sportovní kroužky, do hudební školy. Takže ve společnosti vrstevníků jsem byl neustále,“ usmívá se Bajzík.

Nejraději má matematiku

Na střední škole si ho kantoři všimli už v prvním ročníku. Jeho pohled na problémy a úkoly byl jiný

než u ostatních studentů. A že jde o výjimečného žáka, se potvrdilo. Účastní se převážně většiny vědomostních soutěží a různých olympiád převážně přírodovědného ražení a neziřka postupuje z krajského kola do republikového finále. Úspěchy má v chemické, matematické a třeba i logické olympiádě, ve které v rámci celé republiky skončil na podzim čtvrtý. „Nejraději mám ale tu matematickou. Tam to není jen o učení. I když třeba nemám nadrcené poučky, můžu to logicky vymyslet,“ přiznává.

Budoucnost? Ještě nevím

Přestože školu zvládá bez problémů a často si dohlédává i věci, které nejsou v osnovách, o své budoucnosti ještě jasno nemá. „Když jsem byl mladší, chtěl jsem být lékařem. Teď tihnu spíš k ekonomii nebo psychologii,“ uvažuje Bajzík. Pořád váhá, kterým směrem se v životě dát. „Chtěl bych mít v příštím roce jasno, protože se budu rozhodovat, z jakých předmětů mám maturovat. Takže bych chtěl, abych jich mohl využít při přijímacích zkouškách na vysokou školu.“

Je tu ale ještě jedna varianta, kudy se vydat. Jako věřící člověk uvažuje i o studiu teologie.

Pro budoucnost má ruku plnou trumfů.

Ředitel: Má pozoruhodný rozhled. Ještě o něm uslyšíme

MARTINA PETRÁŠKOVÁ

LIBEREC | Všiml si ho už v září před třemi lety, kdy nastoupil do prvního ročníku. Byl o dvě hlavy vyšší než jeho spolužáci a o věcech přemýšlel jinak. Ředitel Gymnázia a SOŠPg v liberecké Jeronýmově ulici Jaroslav Šťastný je přesvědčený, že Josef Bajzík se v životě neztratí.

Čím vás tento student upoutal?

Třeba tím, jak se díval na úkoly a problémy. Úlohy řešil naprosto nestandardně. Jednak rychleji a také často nacházel originálnější

řešení, a jednak se zajímal o další přemýšlení. Říkal jsem si: Aha, to on to vidí z téhle strany, to není úplně špatné.

V čem podle vás tkví jeho výjimečnost?

Má mimořádný rozhled. Měl jsem žáky, kteří byli výborní v jednom nebo ve dvou předmětech, kde dělali olympiády a soutěže. Jenže on se průřezem účastní většiny olympiád a vědomostních soutěží, snad kromě jazyků. I když ani v nich nemá problém. Pythagoriády – matematické soutěže, chemické, fyzikální, biologické olympiády. Je toho hrozně moc, hlavně i logické olympiády, která začíná být na školách populární a je hrozně těžká. Takže proti těm ostatním on zkouší proniknout do všeho a nedělá mu to zásadní problémy.

Není to na úkor vyčlenění z kolektivu? Občas to tak bývá.

Myslím, že funguje jako běžný člen třídy. S tím, že děti o něm vědí, že je možná schopnější, inteligentnější, ale nedávají mu to nijak negativně najevo. Navíc je výborný sportovec, takže není uzavřený sám do sebe, nestraní se. Rozhodně se neseperuje a ani třída ho nevyčleňuje.

Má na třídu nějaký vliv?

Někteří se inspiroují tím, co je schopný dokázat, jakých výsledků je schopný. I když někteří třeba na to rezignovali, protože si řekli, že

na něj nemají. Ale jiní se ho drží a dostávají se na vyšší úroveň společně s ním.

Sám ještě neví, čím jednou bude. Kde ho vidíte vy?

On se svým nadhledem by měl zvolit nějaký vědecký obor, asi zřejmě chemii. Tam se hodně experimentuje a mohl by tam uplatnit svoji pružnost. Možná by mohl být časem vědeckým pracovníkem na vysokých školách nebo v Akademii věd, kde by mohl přijít na nějaké netradiční řešení. Právě géniové mají tuhle schopnost, že se na běžné věci začínou dívat jiným způsobem a jsou z toho úžasné objevy.